

Dosarul nr. 2r-675/19

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (judecător M. Anton)

DECIZIE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter,

în cauza civilă la cererea depusă de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – „Atai” SRL, cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost scoasă de pe rol cererea depusă de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – „Atai” SRL, cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 17 aprilie 2018, Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – „Atai” SRL, a depus cerere cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii din 06 noiembrie 2017 a Institutului de Arbitraj al Camerei de Comerț din Stockholm, dispunerea achitării de către „Atai” SRL a sumelor adjudecate prin hotărârea nominalizată și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1-9, vol. I).

Prin încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de reprezentantul Stork International GmbH în bază de mandat, avocatul Denis Lefter, cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de către tribunalul arbitral al Institutului de Arbitraj al Camerei de Comerț din Stockholm, Suedia, la cererea Stork International

GmbH împotriva „Atai” SRL cu privire la încasarea datoriei și a plăților aferente (f.d. 174-177, vol. I).

La 31 octombrie 2018, Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a declarat recurs împotriva încheierii din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 181-188, vol. I).

Prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, casată integral încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 220-226, vol. I).

Prin încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost scoasă de pe rol cererea cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine, înaintată în numele companiei Stork International GmbH împotriva „Atai” SRL, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită (f.d. 132-138, vol. II).

La 04 noiembrie 2019, Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a declarat recurs împotriva încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 145-153, vol. II).

În motivarea recursului, recurenta Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a susținut că la materialele cauzei sunt anexate mandatele de avocat nr. 1213251 și 1213252 din 20 decembrie 2017, prin care Stork International GmbH i-a acordat avocatului Denis Lefter împuterniciri de reprezentare în actuala cauză civilă.

Recurenta a specificat că părțile verso ale mandatelor de avocat nr. 1213251 și 1213252 din 20 decembrie 2017 au fost semnate de Jurgendra Singh Raghav, administratorul Stork International GmbH.

Astfel, recurenta consideră că mandatele de avocat nr. 1213251 și 1213252 din 20 decembrie 2017 corespund cerințelor prevăzute la art. 75 alin. (2) și 80 alin. (7) din Codul de procedură civilă, art. 60 alin. (2) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură și pct. 6 subpct. 2) din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar.

În continuare, recurenta a relatat că în ședința de judecată a primei instanțe din 18 martie 2019, Stork International GmbH a fost obligată să prezinte înscrisurile care ar demonstra că mandatul de avocat nr. 1213252 din 20 decembrie 2017 cu adevărat a fost semnat de Jurgendra Singh Raghav, administratorul Stork International GmbH.

Recurenta a invocat că deși conform art. IV din Convenția de la New York din 10 iunie 1958 pentru recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, nu era obligată să prezinte acte suplimentare față de cele pe care deja le-a depus, la data de 29 martie 2019, a prezentat primei instanțe declarația din 20 martie 2019 a lui Jurgendra Singh Raghav, administratorul Stork International GmbH, autenticată de

un notar public din Austria, prin care Jurgendra Singh Raghav a confirmat că a semnat mandatele de avocat nr. 1213251 și 1213252 din 20 decembrie 2017 în vederea acordării avocatului Denis Lefter a împuternicirilor de reprezentare în actuala cauză civilă.

Astfel, recurenta a indicat că este greșită concluzia primei instanțe precum că urma a fi exercitată procedura de autentificare de către autoritatea competentă din Austria a semnăturilor aplicate pe mandatele de avocat nr. 1213251 și 1213252 din 20 decembrie 2017, în scopul confirmării că aceste semnături într-adevăr aparțin lui Jurgendra Singh Raghav, cu apostilarea ulterioară a actelor respective.

Aici, recurenta a notat că actele normative ce reglementează regimul juridic al mandatelor de avocat nu impun obligația de legalizare sau supralegalizare a semnăturilor clienților, iar declarația din 20 martie 2019 a lui Jurgendra Singh Raghav a fost supralegalizată în modul prevăzut de Convenția de la Haga din 02 martie 2006 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine.

Recurenta a mai menționat că prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs deja a examinat un recurs declarat de avocatul Denis Lefter în interesele Stork International GmbH.

Mai mult, recurenta a afirmat că nu corespunde legii concluzia primei instanțe precum că pe partea verso a mandatului de avocat nr. 1213252 din 20 decembrie 2017, numele lui Jurgendra Singh Raghav este scris cu un alt pix decât semnătura acestuia, or în conformitate cu art. 148 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acest aspect putea fi elucidat doar printr-o expertiză.

În continuare, recurenta a declarat că este greșită și concluzia primei instanțe precum că avocatul Denis Lefter a încheiat un contract de asistență juridică cu „Schoenherr” SRL în numele Stork International GmbH, or în realitate, după cum rezultă din confirmarea „Schoenherr” SRL din 29 martie 2017, „Schoenherr” SRL acționează în calitate de reprezentantă a Stork International GmbH cu drept de subcontractare, aflându-se în relații de colaborare cu avocatul Denis Lefter.

În context, recurenta a precizat că Stork International GmbH a contractat-o pe „Schoenherr” SRL pentru reprezentarea intereselor în prezentul proces, care, la rândul său, l-a subcontractat pe avocatul Denis Lefter, însă părțile verso ale mandatelor de avocat nr. 1213251 și 1213252 din 20 decembrie 2017 au fost semnate nemijlocit de Jurgendra Singh Raghav, administratorul Stork International GmbH, ceea ce nu contravine legislației în vigoare.

Totodată, recurenta a prezentat copia procurii nr. 1 din 20 decembrie 2017, pe care prima instanță a refuzat să o anexeze la materialele cauzei și prin care Stork International GmbH, legal reprezentată de administratorul Jurgendra Singh Raghav, a împuternicit atât „Schoenherr” SRL, cât și avocatul Denis Lefter, să o reprezinte în instanțele de judecată din Republica Moldova.

Astfel, recurenta consideră că în condițiile în care dreptul la executarea unei hotărâri, inclusiv a unei hotărâri arbitrale, constituie parte integrantă a dreptului de acces la justiție, încheierea recurată îi încalcă dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale.

La 06 noiembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimitei „Atai” SRL copia cererii de recurs depuse de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, împotriva încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 161, vol. II).

Intimata „Atai” SRL nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter.

La 09 decembrie 2019, recurenta Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a depus un supliment la recurs, solicitând casarea integrală a încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și soluționarea în fond a cererii depuse de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – „Atai” SRL, cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 164-166, vol. II).

În motivarea suplimentului la recurs, recurenta Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a invocat existența unei decizii recente a Curții Supreme de Justiție într-o cauză similară.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum rezultă din materialele cauzei, și anume din extrasul din poșta electronică a grefierului Curții de Apel Chișinău, la data de 30 octombrie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat la adresa electronică a reprezentantului recurente Stork International GmbH, avocatului Denis Lefter, copia încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 143, vol. II).

Totodată, Colegiul reține că la materialele cauzei nu este anexată nicio dovadă de recepționare nemijlocit de către recurenta Stork International GmbH a copiei încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin urmare, în raport cu recurenta Stork International GmbH, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a expirat la data de 14 noiembrie 2019.

Astfel, luând în considerare că recurenta Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a declarat recurs împotriva încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la data de 04 noiembrie 2019, Colegiul ajunge la concluzia că recurenta Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.

Studiind materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, de a casa încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și de a restitui cauza la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată, pentru examinarea cererii depuse de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte

împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – „Atai” SRL, cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și încasarea cheltuielilor de judecată, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Conform art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Colegiul constată că la 17 aprilie 2018, Stork International GmbH, întreprindere cu sediul în Austria, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – „Atai” SRL, a depus cerere cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii din 06 noiembrie 2017 a Institutului de Arbitraj al Camerei de Comerț din Stockholm, dispunerea achitării de către „Atai” SRL a sumelor adjudecate prin hotărârea nominalizată și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1-9, vol. I).

Prin încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de reprezentantul Stork International GmbH în bază de mandat, avocatul Denis Lefter, cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de către tribunalul arbitral al Institutului de Arbitraj al Camerei de Comerț din Stockholm, Suedia, la cererea Stork International GmbH împotriva „Atai” SRL cu privire la încasarea datoriei și a plăților aferente (f.d. 174-177, vol. I).

La 31 octombrie 2018, Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a declarat recurs împotriva încheierii din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 181-188, vol. I).

Prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, casată integral încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 220-226, vol. I).

Cu toate acestea, prin încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost scoasă de pe rol cererea cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine, înaintată în numele companiei Stork International GmbH împotriva „Atai” SRL, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită (f.d. 132-138, vol. II).

În conformitate cu art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care cererea este semnată sau este depusă în judecată de o persoană neîmputernicită.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar.

Potrivit art. 80 alin. (7) din Codul de procedură civilă, împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat și certificat de avocat.

Art. 81 alin. (1) din Codul de procedură civilă statuează că împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele reprezentatului toate actele procedurale, cu excepția dreptului de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a recurge la arbitraj pentru soluționarea litigiului, de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune, de a majora sau reduce cuantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, de a o recunoaște, de a recurge la mediere, de a încheia tranzacții, de a intenta acțiune reconvențională, de a transmite împuterniciri unei alte persoane, de a ataca hotărârea judecătorească, de a-i schimba modul de executare, de a amâna sau eșalona executarea ei, de a prezenta un titlu executoriu spre urmărire, de a primi bunuri sau bani în temeiul hotărârii judecătorești, drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în mandatul eliberat avocatului.

Colegiul relevă că la materialele cauzei este anexat mandatul de avocat nr. 1213252 din 20 decembrie 2017, prin care Stork International GmbH i-a acordat avocatului Denis Lefter împuterniciri de reprezentare în actuala cauză civilă, inclusiv dreptul de a depune în instanța de judecată cererea cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine (f.d. 88, vol. I).

Colegiul observă că pe partea verso a mandatului de avocat nr. 1213252 din 20 decembrie 2017 este aplicată ștampila Stork International GmbH, cât și semnătura lui Jurgendra Singh Raghav.

La fel, Colegiul notează că la materialele cauzei este anexat un extras eliberat la data de 20 decembrie 2017 de către autoritatea competentă din Austria, tradus și apostilat conform cerințelor Convenției de la Haga din 02 martie 2006 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, care atestă calitatea lui Jurgendra Singh Raghav de administrator al Stork International GmbH (f.d. 119-126, vol. II).

Respectiv, este indubitabil că Jurgendra Singh Raghav, fiind administratorul Stork International GmbH, este în drept să acorde unui avocat împuterniciri de reprezentare judecătorească a acestei întreprinderi, inclusiv în instanțele de judecată din Republica Moldova.

Colegiul conchide că prima instanță eronat a stabilit incidența prevederilor art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă, indicând că există dubii privind semnarea personal de către Jurgendra Singh Raghav, administratorul Stork International GmbH, a părții verso a mandatului de avocat nr. 1213252 din 20 decembrie 2017.

Or în speță, instanța de judecată și-a arogat atribuții de investigații, care îi sunt improprie, a operat cu presupuneri și a ajuns la concluzii ce nu sunt probate prin materialele cauzei.

De asemenea, Colegiul menționează că este eronată trimiterea pe care prima instanță a făcut-o la prevederile art. 466 din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 466 alin. (1) din Codul de procedură civilă, actele oficiale eliberate, redactate sau legalizate, în conformitate cu legislația străină și în forma stabilită, de organe competente străine în afara Republicii Moldova în privința cetățenilor sau organizațiilor ei ori persoanelor străine pot fi prezentate instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova numai dacă sunt supralegalizate pe cale administrativă ierarhică și, ulterior, de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale Republicii Moldova.

Însă, mandatul de avocat pe care îl eliberează un avocat din Republica Moldova nu constituie un act oficial eliberat, redactat sau legalizat, în conformitate cu legislația străină și în forma stabilită, de organe competente străine în afara Republicii Moldova, așa cum prevede ipoteza art. 466 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Astfel, legislația în vigoare nu prevede cerința supralegalizării sau, după caz, a apostilării a unui mandat de avocat eliberat de un avocat din Republica Moldova pentru un client străin, chiar dacă acest mandat este semnat în afara Republicii Moldova.

Mai mult, la materialele cauzei este anexată declarația semnată la 20 martie 2019 de către Jurgendra Singh Raghav, administratorul Stork International GmbH, autentificată de un notar public din Austria și apostilată conform cerințelor Convenției de la Haga din 02 martie 2006 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, prin care Jurgendra Singh Raghav a confirmat că a semnat mandatul de avocat nr. 1213252 din 20 decembrie 2017 în vederea acordării avocatului Denis Lefter a împuternicirilor de reprezentare în actuala cauză civilă (f.d. 40-43, vol. II).

În continuare, Colegiul relevă că raportul juridic din care rezultă eliberarea unui mandat de avocat este, în esență, un contract de prestare a serviciilor, în particular – a serviciilor de asistență juridică, pentru care legislația civilă în vigoare la data relevantă speței nu prevede exigențele invocate de către instanța de apel.

Așadar, în condițiile existenței declarației semnate la 20 martie 2019 de către Jurgendra Singh Raghav, administratorul Stork International GmbH, Colegiul constată cu certitudine existența unui contract de asistență juridică între Stork International GmbH și avocatul Denis Lefter, care a stat la baza eliberării mandatului de avocat nr. 1213252 din 20 decembrie 2017.

Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că prima instanță eronat a considerat a fi incidente prevederile art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă și neîntemeiat, prin încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a scos de pe rol cererea depusă de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine.

Or, în condițiile în care la materialele cauzei este anexat mandatul de avocat nr. 1213252 din 20 decembrie 2017, prin care Stork International GmbH i-a acordat avocatului Denis Lefter împuterniciri de reprezentare în actuala cauză civilă,

inclusiv dreptul de a depune în instanța de judecată cererea cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine, care corespunde cerințelor prevăzute la art. 75 alin. (2) și 80 alin. (7) din Codul de procedură civilă, art. 60 alin. (2) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură și pct. 6 subpct. 2) din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, precum și declarația semnată la 20 martie 2019 de către Jurgendra Singh Raghav, administratorul Stork International GmbH, prima instanță nu era în drept să aplice prevederile art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă.

Mai mult, această concluzie se impune și datorită faptului că prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs deja a examinat un recurs declarat de avocatul Denis Lefter în interesele Stork International GmbH, pe baza aceluiași mandat de avocat, însă nu a constatat lipsa calității de reprezentant al avocatului Denis Lefter în raport cu Stork International GmbH.

Menținerea încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău ar îngrădi într-un mod arbitrar accesul la justiție al Stork International GmbH, deoarece Republica Moldova, în calitate de semnatară a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și-a asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de această Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, în condițiile în care justițiabilul trebuie să dispună de mijloacele concrete de a ajunge în fața instanței de judecată.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, de a casa încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și de a restitui cauza la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată, pentru examinarea cererii depuse de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – „Atai” SRL, cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 427 lit. b) și 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter.

Se casează încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea depusă de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – „Atai” SRL, cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și încasarea cheltuielilor de judecată, și se restituie cauza

la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată, pentru examinarea cererii depuse de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – „Atai” SRL, cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan